

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14490,Solidarnosc-Walczaca-grupa-Gdansk.html>
2022-08-12, 23:26

Solidarność Walcząca grupa Gdańsk

Solidarność Walcząca Gdańsk, grupa Solidarności Walczącej założona latem 1982 przez Ryszarda Andersa i Romana Jankowskiego, pracowników gdyńskiej Stoczni Remontowej Nauta (kierowali organizacją do 1986). Była to pierwsza w Trójmieście, druga w Polsce, po wrocławskiej, struktura SW. R. Anders i R. Jankowski znali się z liceum, pierwszy kontakt z Kornelem Morawieckim nawiązali przed oficjalnym powstaniem SW (VI 1982), połączyły ich radykalne poglądy antykomunistyczne. R. Anders i R. Jankowski sami opracowali rotę zaprzysiężenia; w skład organizacji wchodził zarówno zaprzysiężeni członkowie, jak i nieformalnie związani z nią sympatycy. Z grupą związani byli: Dariusz Roszkowski (zajmował się poligrafią), Leszek Byczkowski (odpowiedzialny za sprzęt elektroniczny) i Andrzej Cybulski.

Współzałożycielem grupy był Tadeusz Cieszewski, cichociemny z czasów II wojny światowej. Zajął się on szkoleniem członków organizacji. Pod jego wpływem SW Gdańsk nabrała charakteru paramilitarnego, tworzono kilkusobowe zespoły tzw. szybkiego reagowania, których zadaniem było przeprowadzanie akcji dywersyjno-sabotażowych skierowanych przeciwko władzy. Prowadzono również tzw. działania dyscyplinujące, mające na celu zastraszenie tajnych współpracowników SB oraz działaczy PZPR. Członkowie organizacji regularnie trenowali walkę wręcz, gromadzili broń, amunicję, materiały wybuchowe. Wzorem wrocławskich struktur SW zorganizowali własny wywiad; prowadzili nasłuch radiowy częstotliwości wykorzystywanych przez SB, podejmowali próby przeniknięcia w szeregi MO i SB.

Najbardziej znany jest przypadek Henryka Pieca, który na polecenie R. Andersa i R. Jankowskiego wstąpił w 1982 do ZOMO, następnie rozpoczął pracę jako milicjant w KM MO w

Sopocie. Do 1987 rozpracowywał działania oraz metody pracy MO, z jego pomocą załatwiano fałszywe dokumenty tożsamości, zdobywano zaopatrzenie; jednym z bardziej brawurowych wyczynów z udziałem H. Pieca była ewakuacja milicyjnym radiowozem podziemnej drukarni SW tuż przed wejściem funkcjonariuszy SB. Nierzadko w ten sam sposób prowadzono kolportaż. Po aresztowaniu H. Pieca w 1987 SW [Gdańsk](#) zorganizowała w Trójmieście akcję ulotkową (ok. 200 tys. ulotek) informującą o jego działalności antykomunistycznej. SW Gdańsk miała także kontakty w KW MO, walki wręcz uczył członków SW zawodowy instruktor ZOMO. Początkowo grupa utrzymywała kontakty z Wrocławiem, komunikacja urwała się jeszcze w 1982 z powodu wpadki łączniczki Anny Bireckiej. Przez T. Cieszewskiego (pracownika naukowego Uniwersytetu Gdańskiego) SW Gdańsk nawiązała współpracę z grupą chemików i fizyków, dzięki którym zdobywano materiały pirotechniczne; np. w X 1985 podczas wyborów do Sejmu PRL zamierzano spalić urny wyborcze specjalnymi zapalnikami. Jak wspominają R. Anders i R. Jankowski, wykonanie akcji powstrzymał Bogdan Borusewicz, najprawdopodobniej w obawie przed zarzutami o terroryzm. Po rewizji w domu R. Jankowskiego, gdzie SB odkryła w garażu sprzęt drukarski, broń, amunicję i ładunki wybuchowe, R. Jankowski zaczął się ukrywać, a kierownictwo całej struktury przejął R. Anders. W 1984 podjęto próbę współpracy z SW Trójmiasto (grupa Ewy Kubasiewicz i Andrzeja Kołodzieja) – SW Gdańsk miała wydrukować pierwszy nr pisma SW Trójmiasto. W niejasnych okolicznościach treść pisma została zniekształcona, w efekcie czego cały nakład zniszczono, do współpracy nie doszło. Obie organizacje, jak również powstała najpóźniej Grupa Zakładowa SW w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, działały równolegle.

Piotr Brzeziński

[Gdańsk](#), [Region Gdańsk](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)